

Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et Justitiæ, Sive Decisivi Discursus

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque omnibus in utroque Foro ...

Pars Prima. De Ivrisdictione Et Foro Competenti. Pars Secunda. De Præeinentiis & Præcedentiis

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXVI. Baren. Throni Seu Baldacchini. An feudatariis, & Baronibus habentibus titulum seù dignitatem, liceat in suorum feudorum Ecclesiis habere thronum elatum, seù baldacchinum; Et an ea quæ in ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74087](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74087)

Procedit in dictis aliarum Religionum Reformatis, corpus (seu ordinem merè distinctum ab antiqua Religione constituentibus) cum proprio capite sub titulo Generalis vel Vicarii, ad cuius activam & passivam electionem soli Reformati jus habent, absque mixtura antiquae Religionis, cuius Generalis & caput nil agere habet, Vel in aliquibus aliquam mediatam aetatis remotam praeminentiam retinet. Undè in cessus separatus provenit ab ipsorum Reformatorum voluntaria separatione, quia etiam intervenientibus antiquae Religionis professoribus, adhuc ipsi incedere volunt separati, ut respectu istius Religionis S. Francisci practicitur in Conventualibus, Capuccinis, & PP. tertii Ordinis Italiae, ut potè diversa corpora cum proprio & separato capite constituentibus. Quae omnia in praesenti cessabant, Ideoque licet casualiter Religiosi unius Conventus in functionibus non intervenirent, hoc tamen non tollebat unitatem Ordinis, cui per fundationem primi Conventus locus dignior quæ situs fuit, Si enim ex 24. Canonis Capitulum constituentibus, duo tantum intervenirent pro peragendis functionibus Capitularibus, ex quo alii, vel essent impediti, vel intervenire nollent, eorum jus Capituli esse dicitur in illis duobus, dummodo non adsit aliud corpus Capituli, ut in *Casar augustana sub rit. de Canonis, & in Ampurien. precedentia ut eod. tit. disc. 17. cum similibus*, Ac etiam quia satis incongruè esset, ut una & eadem Religio, modò unum, & modò alterum minus dignum locum occuparet, ideoque iusta fuit resolutio.

BAREN. THRONI
S E U
BALDACCHINI
P R O
P R I N C I P E A Q U Æ V I V Æ
C U M
P R O M O T O R E F I S C A L I B A R E N .

*Casus disputatus in Sac. Congregatione Rituum,
& resolutus ut infra.*

An feudatariis, & Baronibus habentibus titulum seu dignitatem, liceat in suorum feudorum Ecclesiis habere Thronum elatum, seu baldacchinum; Et an ea quae in jure sive ex caeremoniali disponunt de praeminentiis Ducum, Marchionum, & Comitum, conveniant hujusmodi Baronibus dictos respectivè titulos habentibus.

S U M M A R I U M

- 1 **F** Acti series.
- 2 **R**esolutio Sac. Congregationis.
- 3 **D**ivisio inspectionis.
- 4 **D**e rationibus dictae resolutionis Sac. Congregationis.
- 5 **J**uste non autem spoliative possidet ex facto Judicis.

- 6 **F**allit, & quando etiam factum Judicis dicatur spoliativum.
- 7 **Q**uando intret regula super spoli vel attentatorum purgatione ante omnia.
- 8 **Q**uando adificatum non obstante nunciacione novi operis sit demolendum.
- 9 **Q**ui non habet potestatem concedendi, habet tamen jurisdictionem declarandi illius rei competentiam.
- 10 **A**n Episcopus sit principaliter interessatus in hujusmodi praeminentiis, & quando.
- 11 **S**ufficit citare principaliter interessatum.
- 12 **Q**uomodo Episcopus dicatur habere interesse in omnibus causis Ecclesiarum Diocesis.
- 13 **S**ervitus dicitur alienatio cadens sub extrava. ambrosio.
- 14 **Q**uod praeminentia delata Ducibus, & Marchionibus non debeantur feudatariis inferioribus habentibus eam dignitatem.
- 15 **P**rinicipi debetur Thronus elatus in Ecclesia.
- 16 **A**n Principe absente erigi etiam possit Thronus cum sede vacua.
- 17 **Q**uis propriè dicatur Princeps.
- 18 **B**arones & feudatarii inferiores licet habeant dignitatem, hac non dicitur vera sed abusiva.
- 19 **D**e individuitate feudorum dignitatis.
- 20 **D**ispositio in caeremoniali de Ducibus & Marchionibus, de quibus intelligantur.
- 21 **D**e statu & consuetudine provinciae Baren. in materia baldacchini Baronum.
- 22 **P**raeminentia quaesita feudo, transeunt in successorem.
- 23 **D**eclaratur conclusio, de qua n. 4. & an adsit positiva assistentia juris.
- 24 **D**e praxi inter Papam & Imperatorem.
- 25 **D**e moribus Italia circa minorem Episcoporum existimationem & auctoritatem.
- 26 **D**antur exempla & comparationes pro sustinenda in hodiernis titulis hac praeminentia.

DISC. XXVI.

Oppida Aquævivæ & Joviæ diocesis Baren. de antiquo domino Ducum Adriæ, usque ab an. ecedenti saeculo ad instantiam creditorum, juxta morem regionis, fuerunt sub diuturno sequestro usque ad annum 1614. in quo de ordine Sac. Consilii emptæ fuerunt sub hasta per Paridem Pinellum, ob cuius ad factis breve tempus, defectum, in idem sequestro redierunt, sub quo ob magnas discussiones habitas in creditorum concursu, de quo habetur actum in *Neapolitana Concursus sub rit. de feudis disc. 106.* Iteterunt usque ad annum 1665. in quo emptæ fuerunt per Marchionem Carolum de Mari, qui obtento etiam super dicto Oppido Aquævivæ titulo seu dignitate Principis, audita fama & traditione, quod in ejusdem Oppidi antiqua Collegiata seu majori Ecclesia, hoc intermedio sequestri tempore ad meliorem recentemque structuram redacta, Duces Adriæ antiqui Domini, Thronum elatum seu baldacchinum erectum habent, Agnita etiam ferè generali consuetudine Titulorum hujus provinciae habendi hujusmodi praeminentiam etiam in ipsis Ecclesiis Cathedralibus ut infra; Hinc proinde sede Metropolitana vacante, cum dictæ Collegiata Archipresbyter (quamvis sub lite) esse in possessione cujusdam jurisdictionis ordinariæ & cumulativa

tive cum Archiepiscopo, coram isto tanquam Judice ordinario plures induxit testes super dicta fama & traditione, ac etiam de auditu ab eorum parentibus & majoribus, assentibus de visu, Dictaque probatione facta, obtinuit sententiam executioni demandatam super reintegracione ad dictam præminentiam, utpote feudo quæsitam, quod tamen cum interdicto Ecclesiæ impugnatum fuit per Vicarium Capitulum *Baren.* dictamque impugnationem prosequente novo Archiepiscopo, atque introducta causa in Sac. Congregatione Rituum, ista opinando, quod hoc esset attentatû sede vacante, non obstantibus infra scriptis fundamentis, decrevit quod ante, omnia dicti attentati purgatio cum reintegracione Ecclesiæ pristino statui facienda esset à moto baldacchino.

In disputationibus igitur in dicta S. Congregatione habitis, duæ erant inspectiones, una ordinis, an scilicet adesse dicerentur hæc attentata, quæ in primis & ante omnia, non admittit discussione meritorem, juxta attentatorum naturam, purganda venirent, & altera circa justitiam & merita negotii principalis.

Quidquid autem sit de motivis prudentialibus de quibus ad Jurisconsultos, & Advocatos agere non pertinet, Quatenus pertinet ad ea quæ juris sunt Mihi scribenti pro dicto Barone seu Principe, parum probabilis, seu nimis rigorosa videbatur dicta resolutio, inspecta præsertim consuetudine regionis seu provincie, dictasque inspectiones distinguendo; Quatenus pertinet ad primam ordinis, terminus attentatorum verè non cadebat, cum nulla desuper adesset lis vel inhibicio, ex quibus resultaret judicis seu legis spretus, in quo attentatum consistere dicitur, solumque præteriri poterat intrare terminum spoli, quod scilicet Sede vacante, quando nil est innovandum, & parte non citata nec audita (qualem Sac. Congregatio præsupponebat esse Archiepiscopum,) de facto, & propria auctoritate Ecclesia ejus libertate spoliata esset, seu huic novæ servituti subiecta; Non curando, quid sequutum esset mediante sententia dicti Archiepiscopi ordinarii, Tum quia ejus præsentia jurisdictionis est sub controversia, Tum etiam quia ad ipsum tanquam Prælato inferiorem in aliena diocesi non pertinebat concedere hujusmodi præminentiam, circa quam juxta sensum & observantiam ejusdem Sac. Congregationis, etiam ipsorum Episcoporum seu Archiepiscoporum jurisdictionis refrænata est, quia non possunt se ingerere, atque hæc erant fundamenta Archiepiscopi, quibus innixa Congregatio decrevit hujusmodi spoli seu attentati purgationem antè omnia sequendam.

Verùm hæc, inspectis regulis juris, non videbantur subsistentia, quoniam spoliator dici non potest neque attentator, qui per sententiam judicis ordinarii immixtus seu integratus fuit *ad text. an l. juste possidet ff. de acquiren. possessione l. 1. & 2. ff. ne vis fiat ei cum concord. plenè collectis per Postium de manu. observat. 12. dec. 67. numer. 1. par. 10. rec. & passim.*

Et licet, etiam in facto judiciali, quoties illud est nullum vel notoriè injustum, dari dicatur spolium, cujus ratione priori possessori per judicem expulso, juxta receptam quotidianam praxim, conceditur etiam manutentio, magis prædicata quam reintegratio ob privilegium viz executivæ, seu exclusionis appellacionis suspensivæ, quod uni interdicto possessorio conceditur, & alteri denegatur,

Card. de Luca de Jurisdic. &c. & Præminent.

dummodò tamen in casu injustitiæ ista sit notoria, quæ nullo valeat velamine offuscari, ut aliqua dignoscatur differentia inter ordinarium remedium appellacionis, ac revocationis judicati, & istud extraordinarium juxta receptam distinctionem in *Romana de Bombellis coram Sacro dec. 9. apud Post. de manu. cum qua passim proceditur, ut per eundem Postium dicta obser. 12. n. 8. & 9. d. decis. 67. par. 10. rec. Buratr. & Add. dec. 158. Cavaler. dec. 337. & 470.*

Attamen hoc dicitur quoddam spolium juris, seu interpretativum ex legis fictione, seu interpretatione resultans, quod subjectum non est illis rigoribus, quibus subjacet spolium verum & de facto, quod ad differentiam istius dicitur violentum, Nam etiam in terminis attentatorum, quæ magis in jure odiosa sunt, & criminosa reputantur, intrat hæc distinctio inter attentata facti, & attentata juris, seu dolosa & non dolosa, ut in prima specie intret rigor omnimodæ purgationis, denegata audientia attentanti, secus autem in altera, in qua arbitrium de facili interponi solet pro eorum rejectione ad finem litis, & prævia cognitione boni juris, potissimè, ac facilius ubi purgatio sequi non potest, nisi cum aliquo scandalo, ut ita distinguendo habetur *apud Carill. decis. 248. in fin. decis. 176. 132. & 275. par. 11. recant. 657. par. 3. rec. Gregor. & Add. dec. 276.* ubi allegantur concordantes, ac habemus in praxi frequentissimum.

Quod à simili habemus etiam in materia nunciacionis novi operis, quod ubi malè ædificatum non continet dolum, ac delictum positivum, quamvis de jure veniat demolendum, nihilominus quia id sine scandalo, ac publici ornatus deturbatione sequi non potest, si constet de bono jure ædificantis, de æquitate, id quod ædificatum est toleratur ex deductis per *Surd. cons. 154. n. 20. & seqq. & decis. 168. n. 1. Gratian. discept. 84. n. 36. & seq. ex Bal. cons. 245. n. 1. & 2. lib. 2. & habetur pluries sub tit. de Servitutibus, cum similibus; Et hic videbatur casus, non curato, an dicto Archiepiscopo competere nec ne illa ordinaria cumulativa jurisdictionis, in cujus possessione de facto erat, quoniam ad partes non pertinet de his inspicere, cum sufficiat eum esse in possessione illius officii, seu jurisdictionis, ac publicè pro judice ordinario se gerere & reputari ad communiter notata in vulgata *l. Barbarius ff. de off. Præfetti Vigiliæ*, potissimè, ubi de hoc non agitur ad effectum sublinendi judicatum, quod faciat statum, sed ad effectum evitandi spolium, seu attentata.*

Et quoad defectum potestatis concedendi hujusmodi jura præeminentialia etiam in Episcopo seu Prælato sine dubio ordinariam jurisdictionem habente, Dicebam in hæc procedi videri cum aliquo æquivoco, Quoniam aliud est, an competat facultas concedendi aliquam præminentiam in forma gratiæ, & privilegii, aliud verò an competat jurisdictionis decernendi in petitorio, vel possessorio hujusmodi præminentiam aliàs ex privilegio vel legitima præscriptione competentem; Feuda siquidem nobilia & jurisdictionalia cum titulo seu dignitate, ac mero & mixto imperio, sive officia publica, aut publica vectigalia & similia jura, sunt de Regalibus Principi reservatis quæ ab isto tantum, non autem ab inferioribus Magistratibus & judicibus concedi possunt, & tamen per dictos judices & Magistratus passim super eorum pertinentia seu competentia judicatur, tam in possessorio, quam in petitorio; Et ita pariter in beneficiis Ecclesiasticis etiam consistorialibus seu aliàs Papæ reservatis, & quæ non nisi

Hh

4 per

si per istum concedi possunt cum similibus, quoniam iudex non dicitur concedere, sed declarare id quod jam illi competit & sic decernere, quod jam est suum, ab alio tamen occupatum, seu aliis impeditum, removendo solum cum manu iustitiæ obstaculum.

Nullitas quoque objecta ex defectu citationis Archiepiscopi, seu ex ratione vacationis Sedis, quando nihil est innovandum ad text. in cap. 1. & 2. *ne sede vacante, cum notis concord.* neque in puncto 10 juris subsistentiam habere videbatur, cum rectè procederet, ubi ageretur de huiusmodi servitute inducenda, vel innovanda in ipsa Ecclesia Cathedrali, cuius Episcopus est sponsus & Rector immediatus, atque ad eum directè, & immediatè pertinet illius defensio, Secus autem in altera Ecclesia inferiori habente proprium Prælatum seu Rectorem, quoniam hic dicitur sponsus & Rector immediatus, quem solum citare sufficit, ex recepta conclusione, quod citandus est ille, qui est principaliter interessatus, & ad quem principaliter & directè defensio pertinet, non autem ille, qui habet interesse accessorium, seu mediatum juxta receptam *glos. in cap. ad* 11 *audientiam* verbo *principaliter de prescript.* ubi communiter scribentes, & habetur particulariter actum ad rem nostram in *Conversanen. jurisdiictionis sub tit. de jurisdictione disc. 2.* ubi de substinendis iudicio, seu aliis gestis cum priore, seu Commendatorio, non curata omiſsa citatione M. Magistri, seu Religionis Hierosolymitanae cum similibus, & eod. tit. in *Marsicen. & Tirasen. disc. 13. & 22.*

Licet enim Episcopus dicatur interessatus in omnibus Ecclesiis suæ diocesis, earumque legitimus defensor *Innoc. Joan. Andr. & ceteri communiter in cap. auditis de prescript. Burat. decis. 598. num. 6. cum seqq.* Attamen id rectè procedit ad effectum, ut volens admitti ad causam & assistere defensioni, repelli non possit, neque sibi obijciatur de non interesse, eodem modo, quo habemus in Generali seu Procuratore Generali alicujus Religionis in causis singulorum Monasteriorum, ut habetur in specie deductum in *dicit. Conversanen.* non inde tamen resultat gesta cum proprio & immediato Prælato, seu Rectore neglecta citatione Episcopi, seu Procuratoris generalis remanere invalida, ut latius in *dicit. Conversanen.* ac etiam in *dicit. Marsicen. & in Tirasen. disc. 2. 13. & 22.* Ideoque cum ista esset Ecclesia Parochialis habens proprium Rectorem, qui erat idem Archipresbyter, vel Collegiata habens proprium Capitulum, cuius dicitur Archipresbyter est Dignitas principalis & caput, sufficere dicebam cum istis huiusmodi iudicium legitime agitarum esse, Quodque ubi non adessent probationes, quæ dictam reintegrationem saltem iustè, & probabiliter colorarent, ac excluderent collusionem, malam fidem, tunc istis accedentibus observabam, potius tam quoad nullitatem actus, quam quoad pœnas dicti Archipresbyteri, & aliorum intrare posse terminos, seu dispositionem 13 *Extravag. ambrosiose de reb. Eccles. non alien.* cum hæc dicatur servitus in Ecclesia sub prohibita alienatione cadens, eodem modo, quo in feudis & aliis alienari prohibitis receptum habemus imponi non posse servitutem sub alienationis prohibitionem cadentem, ut de servitute in Ecclesia habetur in *Alexanen. fenestra sub tit. de servitutibus.*

Quoverò ad alteram inspectionem in bono jure, sive super meritis negotii principalis, Quando facti particulares circumstantiæ ut infra, non assisterent, Egomet scribens pro hac parte admitte-

bam certam esse regulam negativam, quodque generaliter, & abstractè huiusmodi prærogativæ Baronibus & Domicellis interioribus quamvis dignitatem seu titulum, Principum, Ducum, Marchionum, vel comitum habentibus, de jure non competunt, juxta originalem declarationem Sacre Congregationis Episcoporum & Regularium in *una Bojanen. de anno 1618.* relata per *Barbos. in summa Apostolicarum decis.* verbo *Baldacchinum,* & alios modernos, & cum quo sensu inconcussè procedit Sac. Rituum Congregatio, id indefinitè prohibendo, ita ut species temeritatis esset contrarium de jure asserere, vel sustinere.

Quamvis enim Principi tanquam præexcellenti & primo, cum dicitur esse in culmine dignitatis, & ut à reliquo populo distingueretur, huiusmodi præeminentiæ debite videantur, dummodò extrà præbyterum & à parte sinistra Episcopi, cuius inferior seu minus dignus dignoscatur, juxta comparationem Solis, & Lunæ, quæ inter Ecclesiasticam & temporalem potestatem habetur in *c. solus de majoritate & obedientia,* & iis, quæ post *Chassan. Belling* & alios ibi deductos, plenè & elaboratè comprobatur *Alto grad. cons. 1. num. 11. 32. 23. & 40. & per tot. lib. 2.* ubi de hoc Throno debito in Ecclesia Principi seu primo Magistratu Civitatis *Lucen.* ejus patriæ, in quo representetur illa Respublica habens juram Principatus & Imperii, ut habetur in *Lucana jurisdictionis seu Imperii sub tit. de jurisdictione disc. 60.* & in quo casu nulla cadebat controversia super huiusmodi præeminentiæ competentia dicto Principe seu primo magistratu præsentia, sed solum controversia erat, an eo absente teneri posset idem Thronus erectus quamvis vacuus.

Nihilominus id intelligitur de illis feudatariis dignitatis, qui sunt, Princes, Duces, Marchiones, vel Comites per veritatem, quoniam excepto alio seu altissimo dominio, exceptaque majori superioritate, vulgò *Souverainis,* non recognoscunt Superiorem, ac habent jura Imperii, & Regalia majora, etiam illa legis condendæ, monetæ cudendi, vctigalia imponendi, & similia, Unde merito eis convenit nomen Principis existentis in culmine dignitatis, qualis propriè dicitur, qui neminem recognoscit in 17 Superiorem ex deductis *post glos. Anbaran. & alios in clem. unica de baptismo per Frece de subfend. par. 2. tit. quis dicitur Princeps num. 4. & 5.* Ut in Italia sunt Duces, *Mediolani, Mutina, Reggii, Parma, & Senarum,* ac erant Duces *Ferraria & Urbini,* de quibus eorumque potestate habentur aliqua in *Senogallien. Castrorum, & in Comacum. Vallum,* & in aliis *sub tit. de feudis disc. 1. & 2.* quoniam licet aliquam habeant subjectionem Papæ vel Imperatori investienti, cuius sunt feudatarii, attamen ob omnia jura Regalia & Imperii, maximam præeminentiam habere dicuntur, ac prærogativis Principis potiuntur, ex deductis per *Mastrill. de magistr. lib. 4. cap. 3. n. 25. & 29. cum seqq. & Bellon. jun. cons. 14.*

Secus autem in huiusmodi Baronibus & feudatariis seu domicellis inferioris ordinis omnino subordinatis, juxta distinctionem, de qua in *Crostantis Castellis, sub tit. de feudis disc. 66.* potissimè verò in Baronibus & feudatariis Regni Neapolitani, & in quo cum ipsum Regnum sit feudum, ipseque Rex feudatarius investituræ & feudi legibus obligatus juxta ea, quæ habentur præsertim apud *Apont. decis. 1.* Barones dicuntur potius subfeudatarii, sive subvasalli, unde merito *noſter Frecciam* titulavit suum opus de *subfendis;* Dignitas verò Principis,

cipis, Ducis, Marchionis vel Comitis, quæ hujusmodi sub feudis cum tam nimia frequentia & facilitate adjicitur, est potius impropria, & abusiva, habens solum quandam dignitatis imaginem seu figuram, atque inducens qualdam ceremoniales præminentias, ad differentiam simplicium Baronum, & feudatariorum, eodem adamussim modo, quo hodie cernitur de Archidiacono, & Archipresbytero Cathedralis, juxta deducta in *Parmen. præcedentia hoc titul. disc. 20.* Ita ut quoad effectum ex hujusmodi dignitatibus apud Feudistas alter effectus resultare non videatur, nisi ille individuitatis feudi, ex deductis in *Mutin. feudorum de Rangonis, & in Panormitana sub titul. de feudis disc. 8. & 13.* Qui tamen effectus verè ac utraliter, & de facto neque resultat, quoniam in Lombardia, aliisque Italiae partibus, hujusmodi feuda inferioris & abusivæ dignitatis quamvis habitualiter dicantur individua, & qualiter tamen quoad fructuositatem seu commoditatem & exercitium de consuetudine sunt individua, *in ind. Mutinor. ac etiam in Parmen. & in aliis eodem tit. de feudis;* Atque in utriusque Siciliae Regnis individuitas non resultat à dignitate seu titulo, nam antiquitus etiam feuda titulata attento jure Longobardorum, quod erat jus commune, erant dividua, sed effecta fuerunt individua, vel juxta unam opinionem per Constitutionem incipientem. *Constitutionem diva memoria.* Vel juxta alteram per jus Francorum ex consuetudine introductum, ut habetur in eadem *Mutinor. ac etiam in Panormitana successione feudorum,* & latius in decisione M.R.C. Siciliae in eadem *Panormitana* edita impress. *sub dicto tit. de feud. in fin. ubi ex professo, licet non sine aliqua superfluitate, de hoc agitur.*

Et sic revera isti non dicuntur habere dignitatem per veritatem, neque sunt veri & proprii Principes, Duces, Marchiones, vel Comites, sed solum abusive & in simplici nuncupatione, Unde propterea receptum ac absolutum est, quod disposita in Ceremonialibus, de Principibus, & Ducibus, istis non conveniant, sed solum illis per veritatem, habentibus jura Imperii, ac Regalia.

Licet enim præsertim in Regno Neapolitano, vel per Reginarum *Ioannam II.* vel per Regem *Alphonsum I.* Baronibus concessum fuerint merum, & mixtum Imperium, & gladii potestas, quæ prius non competeabant, unde propterea aliqui antiqui Regnicolæ dicunt exinde merito animam concedentis graviter torqueri in inferno, Attamen est quoddam Imperium merè Baronale, atque ita subordinatum Regi, ejusque Tribunalibus, & Magistratibus, quod potius abusivum & improprium dici potest, restrictum ad solam cognitionem causarum civilium, criminalium & mixtarum, absque tamen Regalibus, quæ illis feudatariis, & Baronibus non competunt.

Verum etsi hæc rectè procedant, idèdque bene fundata sit dicta originalis decisio *Boianen.* cum qua passim proceditur, Attamen in hac facti specie, ex ejus particularibus circumstantiis, contrarium probabilius dicendum videbatur, si non ad effectum hujusmodi præminentiam explicite canonizandi, saltem ad effectum tolerandi id quod gestum est, cum ea conniventia, seu tolerantia quæ in materia habetur in eadem Provincia, aliisque Regni partibus; Principaliter verò & potissimè ex motivo consuetudinis ferè generalis in ea Provincia, ob quam dici non potest, quod hæc innovatio scandalosa, vel inconveniens paritura esset in populo, unde *Card. de Luc. de jurisd. &c. & Præminent.*

dè propterea receptum habemus, quod in hac præminentiarum seu præcedentiarum materia satis consuetudini defertur.

Ut enim habetur deductum in *Burgen. erectionis Cathedralis hoc eod. tit. disc. 6.* in hac Provincia duæ adfunt Ecclesiæ Metropolitana; *Baren.* scilicet, & *Tranen.* in quibus non cadit hæc inspectio, cum istæ Civitates non habeant Baronem, sed sint sub immediato Regis dominio, atque ut vulgò dicitur *de Demanio,* Adfunt verò tresdecim Cathedrales, quarum una *Cannen.* est diruta, & unica Ecclesiæ *Nazarena* existenti in Oppido Barolitano pariter *Dedemanio,* undè neque intrat dicta inspectio, quæ etiam cessat in Ecclesiis, *Bituntin. Monopolitan. & Vigilien.* utpotè etiam *de Demanio,* & sine Barone; In reliquis autem omnibus nempe *Andrien. Bittasen. Conversanen. Juvenacen. Gravinen. Minervinen. Polinien. & Raben.* in ipsismet Cathedralibus in cornu Epistolæ, & è conspectu Throni Episcopalis omnes Barones, utpotè Titulati habent Thronum elatum, cui quoad ornatum & fastum utinam ille Episcopus adæquaret non militante eadem praxi in Ecclesiæ *Melphiten.* quamvis illa Civitas esset etiam Baronalis, quoniam casus dedit per sæculum & ultra, illam haberi in feodum per exterosibi non residentes.

Si ergò generaliter, etiam in ipsismet Cathedralibus, & in faciem Episcoporum dicti Barones, quorum aliqui, facta, saltem legaliter, & ut juris est, comparatione, ex qualitate feudorum & vasalorum, si non inferiores, dici non possunt majores, habent hujusmodi præminentiam, quæ per Sacri Congreg. rectè scientem toleratur; Hinc proinde non videbatur, cur ad eò exorbitans videri deberet, hæc non innovatio, sed potius reintegratio in inferiori Collegata, & Episcopo absente; Stante præsertim dicta circumstantia, quod antiqui Domini priusquam omnes prædicti alii Barones eandem præminentiam haberent, illam habebant; Et sic est jus quæsitum feudo, quod transit etiam in successorem ex plene collectis per *Menoch consil. 905. Franchi decis. 56. Rovit. decis. 6. num. 5. & sequen.* dum non agebatur de feudo devoluto ad dominium, deinde quæ alteri denuò concessio, quo casu intrat inspectio, an priores prærogativæ & præminentia ita per devolutionem extinctæ reviviscant nec nò, sed idem feodum transiit ad alium emptorem de assensu domini devenit, cum omnibus ejus juribus, quo casu nulla cadit dubitatio; Nil obstante tam longo non usu, Tum quia ille in facultativis non data prohibitione non attenditur, ubi præsertim ob absentiam feudatarii defuit occasio utendi, Tum etiam quia totum currentis sæculi spatium, & ultra dicendum est impeditum, & tanquam species sedis vacantis, dum hæc feuda semper steterunt sub sequestro, ut supra.

Ista sufficere videbantur ad effectum, de quo erat quæstio; Verum in ratione discutiva rem altius assumendo dicebatur, non debere videri hunc usum adeò exorbitantem, ac habentem vehementem juris resistentiam, ut aliqui opinabantur, quoniam nullibi in jure determinatum habetur, an illæ præminentia, quas non dubitatur debitas esse feudatariis majoribus dignitatis per veritatem cum jure Principatus ut supra, conveniant nec nò hujusmodi feudatariis eundem titulum eandemque dignitatem de facto habentibus, cum minori tamen potestate, seu majori subordinatione & subjectione Domino directo, cum solum, rationabiliter quidem, ita declaratum fuerit per Sacri Congregationem in dicta *Boianen.* ab Anno 1618. citrà, ob diversitatem rationis; Et sic non

adeſt quaedam juris reſiſtentia expreſſa & poſitiva, quæ ceſſante privilegio Apoſtolicò, vel immemorabili, vitiet quacumque contrariam poſſeſſionem & obſervantiam, cum plus, vel minus circa dignitatem vel poteſtatem, eam quidem alteret, ſed non omninò corruptat.

Tunc enim dicta diſtinctio inter feudatarios dignitatis veros, ac abuſivos in propoſito intrare videretur, quando dicti feudatarii majores & dignitatis veræ, de facto hujusmodi præeminentialem concuſum cum Episcopis præſtarent, ita ut illa comparatio ſolis & lunæ, quæ in diſco cap. ſolita de majoritate & obedientia datur inter Papam tanquam ſupremam poteſtatem Eccleſiaſticam, & Imperatorem tanquam ſupremam poteſtatem temporalem, & de cujus praxi in propoſito Throni elati, occasione Concilii Ferrarienſis, habetur apud *Alto grad. dicto conſ. 1. num. 19.* caderet inter Episcopos & hujusmodi Principes ſeu feudatarios; At in Italia id fortè non præſtatur, neque hujusmodi Principes abſoluti in eorum præſentia de facili admittunt hujusmodi praxim; Et conſequenter, eadem diſcretiva, ſeu proportionata comparatio, non omninò incongruè cadere videtur inter Episcopos & hujusmodi titulos quamvis ſubditos, ac jura ſupremi Imperii & Principatus non habentes, dum in alio non eſt practica-bilis.

Potiſſimè verò attento more Regionis & in Regno Neapolitano, ubi ob Episcopatum nimiam frequentiam nimiamque paupertatem, tam in reditu, quam in territorio, iſta dignitas, quamvis de jure ſit magna, & quoad ordinem ſit eadem, ac illa Archiepiscoporum *Coloniens. Trevirens. Moguntinens. Salisburgens. Pariſiens. Toletan.* & ſimilium, De facto tamen videtur in quadam modica exiſtimatione, Tum ob nimiam frequentiam, & paupertatem ut ſuprà, unde propterea frequentius hujusmodi dignitates penès perſonas nimium privatae fortunæ & inferioris ſtatus in natalibus, litteratura, & opibus eſſe ſolent, Tum etiam ob magnam ſubordinationem, quam diſcretivè ad reliquas Provincias & Mundi partes habent Sacris Congregationibus, aliſque Romanæ Curia Tribunalibus, ac etiam Nuntio Neapolis, ejuſque Officialibus ac aliis Apoſtolicis Commiſſariis (Et utinam, non etiam magnam, ipſiſmet Baronibus, aliſque Magiſtratibus inferioribus) unde propterea dici non poteſt adeſſe magnam incongruentiam, quod hujusmodi Titulati, qui ut plurimum ſunt Magnates, atque de facto longè majorem ſine comparatione habent potentiam & exiſtimationem, majoremque faciunt figuram, obtineant hanc præeminentiam, quam obtinent hujusmodi Episcopum iſtorum Prælatione, Quæ tamen omnia dicebam in ſola ratione diſcretiva, relinquendo integrum locum veritati, ac judicio S. Congregationis.

Ponderando in idem ea quæ ut ſuprà inſinuantur de dignitatibus Archidiaconi, & Archipresbyteri Cathedralis, quoniam hodierni Archidiaconi, & Archipresbyteri ſunt tales potius abuſivè, utpotè deſtituti illis juridiſtionibus & præeminentiis quas prius habebant tanquam Vicarii nati Episcoporum in temporalibus, & ſpiritualibus reſpectivè ita ut ſint quaedam imago, & figura antiquorum Archidiaconorum, & Archipresbyterorum, ut in *Parmen. diſc. 20.* & tamen quo ad aliquas honorificas præeminentias, illas juxta Eccleſiarum & Regionum conſuetudines adhuc retinent; Ita à pari,

quamvis hujusmodi hodierni Principes, Duces, Marchiones, & Comites dicti Regni ſint potiùs quaedam imago ſeu figura illorum Principum, Ducum, Marchionum, & Comitum, qui ante Regii nominis introductionem ibi aderant, vel etiam poſtea in jure ac figura Principum magis quam Baronum, juxta ea quæ in propoſito introductionis uſus feudorum & Baronum in eodem Regno habentur in *Meſevitana ſeu Valentina habitus hoc eod. titul. diſc. 22.* non tamen implicat, ut juxta Regionum morem ſi non habent eam potentiam & exiſtimationem, habeant tamen aliquas dictæ prioris dignitatis reliquias, & honorificentias.

N. que in hac materia tutum eſt argumentum à potentia ſeu exiſtimatione de facto, ſeu majori vel minori ſubordinatione alteri Superiori, Quoniam ſi de facto faciamus comparationem inter Archiepiscopos, & Episcopos Germaniæ, Hiſpaniæ, Galliæ, Poloniæ, ac iſtos miſerabiles Archiepiscopos & Episcopos Regni Neapolitani, ſive reſpectivè inter Metropolitanarum & Cathedralium Eccleſiarum Dignitates, & Canonicos, utique de facto minor eſt iſtorum Archiepiscoporum, Episcoporum, vel Canonicorum ſtatus, & conditio comparativè ad illos, quam ſit hujusmodi Titularorum comparativè ad dictos feudatarios Dignitatis veræ; Et tamen eadem honorifica, præeminentia, ac caremoniales tractationes quibus dicti magni Archiepiscopi & Episcopi vel Dignitates & Canonici gaudent in eorum Eccleſiis, obtinentur per iſtos adeò inferioris ſtatus Archiepiscopos, & Episcopos vel Dignitates & Canonicos in eorum Eccleſiis, quia data proportione eadem eſt dignitas quoad hæc caremonialia, igitur aſſiſtit mos Regionis, ob quem eſſet ſcanſalū ubi non videtur quod urgeat tanta exorbitantia, qualem primo aſpectu, & procedendo cum uſu, & moribus iſtius partis Italiae Superiores apprehendunt, cum totum conſiſtere videatur in uſu & moribus Regionis.

PER USINA SEDILIS
SEU
SCAMNI,
PRO
PP. S. DOMINICI PERUSIÆ
CUM
COMITISSA CATHARINA
DE ODDIS.

Casus diſputatus in Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, & reſolutus pro PP.

Conceſſio ſedilis in certo loco Eccleſiæ, An fieri poſſit per Prælatum inferiorem, ſæcularibus irrevocabiler; Et quatenus fieri poſſit, an cenſeatur perſonalis extinguenta cum ipſa perſona, vel ſit ceſſibilis, ſeu tranſmiſſibilis, etiam in extraneos.

S V M M A R I U M.

- 1 *FActi ſeries.*
- 2 *Conceſſiones Sedilis in Eccleſia an ſint revocabiles, vel è converſo irrevocabiles, & tranſmiſſibiles, ad ſunt opinioniones hinc inde.*
- 3 *De adminiculis denotantibus conceſſionem eſſe perſonalem.*